

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa T. L.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "Ś." w S.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2012 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie I. 2 i punkcie II.
wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 marca 2010 r.,

- 1) odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w pkt I. 2;**
- 2) umarza postępowanie wywołane zażaleniem na rozstrzygnięcie o kosztach w pkt II.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z 24 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony apelacją pozwanej wyrok Sądu Okręgowego z 19 listopada 2009 r. w ten sposób, że oddalił powództwo o zobowiązanie pozwanej spółdzielni mieszkaniowej do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu na rzecz powoda własności lokalu mieszkalnego oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, a także kwotę 12.700 zł tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Zmieniając zaskarżony wyrok w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. i oddalając powództwo, orzeczenie o kosztach postępowania przed Sądem I i II instancji, Sąd Apelacyjny oparł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 i 4 oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego powód zarzucił, że zapadło ono z naruszeniem prawa procesowego mającym istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 49¹ zd. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz.U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1116 ze zm.; dalej – „u.s.m.”) poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że koszty procesu ponosi strona przegrywająca sprawę, a nie spółdzielnia bez względu na wynik postępowania. Powód zarzucił ponadto naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 102 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie i nieodstąpienie od obciążenia go kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej w całości, w przypadku gdy przemawiały za tym względy słuszności.

Skarżący wniósł o zmianę postanowienia we wskazanym zakresie poprzez odstąpienie od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej w całości, ewentualnie o uchylenie postanowienia w zaskarżonym

zakresie i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Stosownie do art. 394¹ § 1 k.p.c., w brzmieniu nadanym mu ustawą z 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 69, poz. 592), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Na rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji zmieniające w następstwie rozpoznania środka zaskarżenia (apelacji lub zażalenia) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego zażalenie nie przysługuje. Z tej przyczyny, zażalenie powoda od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z 24 marca 2010 r. podlegało odrzuceniu w części, w której skierowane było przeciwko rozstrzygnięciu o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego (art. 373 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c.).

2. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego podlega wprawdzie zaskarżeniu zażaleniem, ale ma charakter akcesoryjny dla rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Wzruszenie rozstrzygnięcia co do istoty w postępowaniu wywołanym skargą kasacyjną i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji (art. 398¹⁵ § 1 oraz art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.), czyni bezprzedmiotowym zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego wydane przez ten Sąd i uzasadnia umorzenie postępowania zażaleniowego (art. 355 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c.).